

*Στον κόσμο
των σχημάτων...*

**ΛΙΝΑ
ΡΟΚΑ**

-Ήταν τέσσερα...

-Τι;

-Τέσσερα ζούσαν στο σπίτι των
σχημάτων,
μπορεί και των θαυμάτων.

Ζούσαν με αγάπη κι αρμονία,
αλλά με μία αγωνία.

Σκεφτόντουσαν τι θα κάνουν στη ζωή
και τι θα σχεδιάσει τον μέλλον τους
την επόμενη στιγμή.

Άλλοι το λένε πρόβλημα υπαρξιακό.

Εγώ το λέω αφορμή,
για να γράψω το ποίημα αυτό.

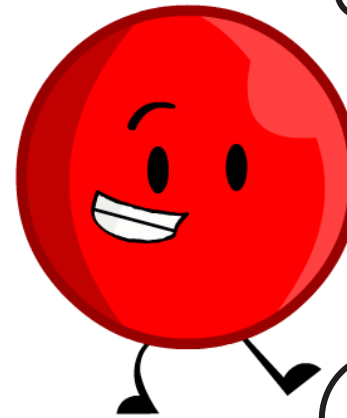

Στο κόσμο λοιπόν των σχημάτων
και όχι των φαντασμάτων
ζούσε ένας κύκλος πανευτυχής ,
ο μικρός ο Περικλής.
Καθημερινή η συμβουλή,
πως η τεμπελιά είναι ντροπή
και ότι πρέπει να αποφασίσει στη ζωή
τι θα ακολουθήσει.
Μετά από σκέψη αρκετή
έγινε μια ρόδα γκρι
στο ποδήλατο του Θοδωρή.
Μα έτσι που κύλαγε στην κατηφόρα
και κουράστηκε στην ανηφόρα
παράτησε την ιδέα αυτή
και άφησε χωρίς ποδήλατο τον
Θοδωρή.

Τι θα γίνω, πρέπει να σκεφτώ,
γιατί το μέλλον δεν θέλω να είναι ζοφερό.
Μπάλα ποδοσφαίρου σε χλωρά γρασίδια,
μα απ' τις τόσες τις κλωτσιές σπασμένα παιδιά;
Να γίνω ένα ρολόι τις ώρες να μετρώ,
μα το πρωινό το ξύπνημα σου εγώ πως θα ανεχτώ;
Παγωτό χωνάκι, φράουλα ή καϊμάκι
μα η ζωή μου θάναι μικρή αφού θα λιώσω στη στιγμή.

Σηκώνοντας τα μάτια στον ουρανό
ο Περικλής ο δυστυχής, έγινε πανευτυχής.
Τώρα μη τον ψάχνεις εδώ πάνω στη γη.
Όταν εκείνος φεύγει, η Σελήνη θα φανεί.
Τι έγινε ο Περικλής;

Απ' το σπίτι των σχημάτων,
έφυγε το τρίγωνο, η Ευρυδίκη
και ζει σε μια πόλη, τη Θεσσαλονίκη.
Μένει με την οικογένεια Τριγώνου,
στην οδό Πανόρμου.

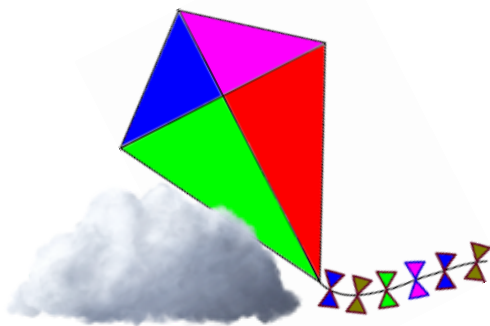
ΟΔΟΣ
ΠΑΝΟΡΜΟΥ

Όταν νοιώθει μοναξιά,
γίνεται χρωματιστή μύτη
σε κάτασπρα χαρτιά.
Με χάρακα τριγωνικό
φτιάχνει γραμμές ένα σωρό.
Στην Αίγυπτο
για να φιλοξενεί τον Φαραώ.
Σχεδιάζει δυο τρίγωνα κιτρινωπά
και τα κολλάει προσεχτικά
και γίνονται αστέρια του ουρανού
που μαζί τους ταξιδεύει...πάει παντού.

Και κει που λες ότι έχει κουραστεί,
πάλι κάτι σχεδιάζει μοναχή.
Δυο τρίγωνα απανωτά και να
ένας χαρταετός με μακριά ουρά.
Κι όταν πλέον βαρεθεί,
ψάχνει το τρίγωνο μες στο κουτί
και βγαίνει τα κάλαντα να πει
σου Χριστούλη τη γιορτή.

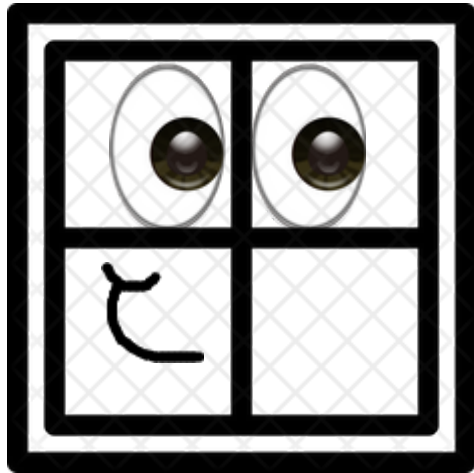

Αχ τρίγωνο μου Ευρυδίκη,
πέρα και από το δικό μου σπίτι.
Τρίγωνα Πανοράματος να σε φιλέψω
κι ένα γλυκό φιλάκι να σου κλέψω.
Που είναι η Ευρυδίκη;

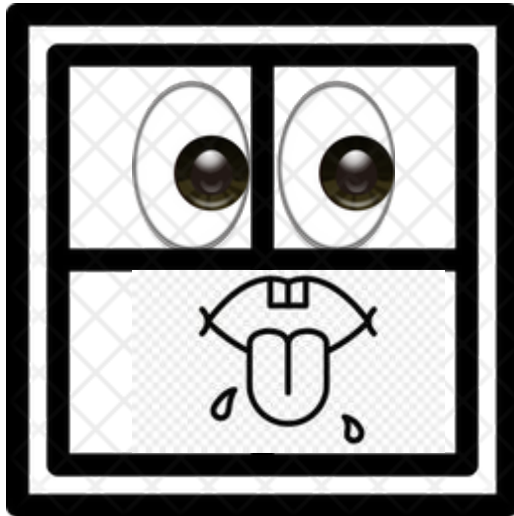
Απ' το σπίτι των σχημάτων
έφυγε το τετράγωνο ο Νικόλας παιδιά και
τώρα μένει στην Αθήνα, σε κάποια γειτονιά.
Τζάμι, σε διαμέρισμα ευάερο, ευήλιο και βολικό
στον τρίτο όροφο μένει θαρρώ.
Τετράγωνο διάφανο μικρό ,
σε μια πολυκατοικία στον Χολαργό.
Τα μάτια του Νικόλα, από κει ψηλά,
τα βλέπουν όλα.

Στο σαλόνι σε ένα κάδρο,
βλέπει καράβι να ταξιδεύει
μπουνάτσες και φουρτούνες να ημερεύει.
Η τετράγωνη τσάντα της Μαρίας,
παρατημένη στη γωνία ,τη Δευτέρα περιμένει,
με μολύβια και σοφία φορτωμένη.
Το μαξιλάρι στον καναπέ,
ξεθωριασμένο εμπριμέ
παράπονα συνέχεια κάνει
για το λουμπάγκο που το πιάνει.

Στο φούρνο το τετράγωνο ταψί
κουβαλάει ένα αρνί
και δεσ μαύρα χάλια
να του τρέχουνε τα σάλια.
Και στο πάγκο το τετράγωνο κουτί
με κείνη τη κορδέλα την πρασινωπή
κρύβει μέσα του πολλά μυστικά
με κανέλα και μυρωδικά.

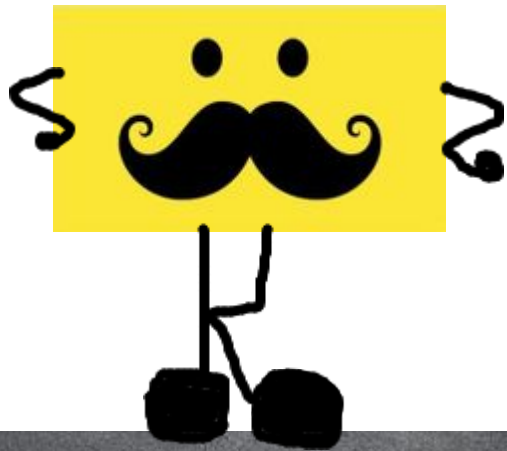

Αρνί, γλυκά και μυρωδιά που γαργαλά
καλύτερα να μη τα βλέπει όλα αυτά
και να χαζέψει στο δρόμο ποιος
περνά.

Τετράγωνε Νικόλα,
άραγε τι βλέπεις τώρα;

Ο Γιωργάρας,
που ήταν ένα τεράστιο ορθογώνιο γερό,
αποφάσισε να γίνει ένα φορτηγό.
Κι έτσι μετέφερε πράγματα σωρό,
τρέχοντας στην εθνική οδό.
«Μεταφορές εκτελούνται και παράπονα πωλούνται»
Θεωρεί τη δουλειά του
ασήμαντη, μηδαμινή
και κάτι θέλει να αλλάξει στη ζωή.

Μια Τετάρτη βροχερή
μετέφερε σε μια οικοδομή
τούβλα εξάτρυπα, κοκκινωπά,
ατελείωτα μα και βαριά.
Ψυγεία χαλασμένα,καλοριφέρ σπασμένα
στην ανακύκλωση κουβαλά
και εκείνος πάντα αγκομαχά.
Καναπές τριθέσιος μπαμπού
στο σπίτι της κυρίας Κοντού.
-Να τον βάλεις εδώ, να τον βάλεις εκεί...
Θα τον τρελάνει, δεν μπορεί.

Ορθογώνιο Γιωργάρα άκου αυτό που θα σου πω
κι αν θες το κρατάς μες στο μυαλό.
Κάτι είναι ασήμαντο, μηδαμινό, αν δεν είναι αγαπητό.
Και το ορθογώνιο είναι παραθύρι, στης ζωής το πανηγύρι.
Τι βλέπεις απ' αυτό το παραθύρι;

Αν συναντήθηκαν όλα μαζί;
Κοίτα πως τα φέρνει η ζωή!
Καλοκαίρι, κάποια χρονιά,
η Ευριδίκη έκανε μία ζημιά.
Χτύπησε στο τζάμι μια μύγα δυνατά.
Η μύγα έγινα πλατιά
και το τζάμι με μια ρωγμή φαρδιά.
Κι ένα ηλιόλουστο πρωινό,
στην οδό Πανόρμου ήρθε ένα φορτηγό.
Πάνω του είχε ένα παράθυρο γερό.
Και εκείνα συναντήθηκαν ξανά
κι εμείς τα καμαρώνουμε από μακριά.

